

Column

Van slem tot splinter, van singleton tot renonce, van snijden tot duiken, van vork tot dummy – elke benaming kent haar oorsprong, betekenissen, anekdotes en associaties. In iedere uitgave van Bridge neemt bridgeliefhebber Cor Oliemeulen bekende termen onder de loep.

REDOUBLET: HET LAATSTE WOORD

Als ik speel tegen bridgers die ik nog niet ken, probeer ik in te schatten wat voor vlees ik in de kuip heb. Iemand die nauwelijks opkijkt, biedt wellicht minder agressief dan een dominant persoon die mogelijk vaker een gokje waagt. Wie echt wil gokken, gaat in opties handelen, laat zijn kinderen nergens tegen inenten of speelt online bridge waar anonimiteit geldt als voedingsbodem voor onbeteugeld pokerspel.

Nog nooit zag ik aan de bridgetafel iemand met een donkere zonnebril om te verhinderen zijn emoties te lezen, hooguit om de ogen te beschermen tegen een overdaad aan blingbling van een tafelgenoot. Ook maffe petjes of weelderig bedrukte T-shirts kom je zelden tegen. Sterker nog, er zijn bridgeverenigingen waarvan de leden worden geacht in een uniform clubtenue te verschijnen. Enerzijds om op symbolische wijze de krachten te bundelen en in een enkel geval om gepeupel buiten de deur te houden.

Kun je uitstraling koppelen aan speelstijl? Ik geloof niet dat iemand in merkkleding gemiddeld beter bridget dan iemand in een oude overall. Maar omdat je bar weinig oude overalls aan de bridgetafel ziet, is dat wel aannemelijk.

Vroeger bridgete ik weleens met een vriend van de middelbare school tegen zijn ouders. In onze jeugdige bravoure en overmoed boden we regelmatig te hoog, vooral mijn partner. 'Redoublet' was zijn favoriete bod, dat gold als betweterig symbool van iemand die altijd snakt naar het laatste woord. Onlangs meende ik hem te zien op tv tijdens een prestigieus pokertoernooi. Hij was nauwelijks herkenbaar met zijn donkere zonnebril, maffe petje en schreeuwerige T-shirt. Voordat hij 'all-in' kon zeggen en al zijn chips in de pot kon schuiven, had ik de tv uitgezet.

COR OLIEMEULEN